

خبر خب‌ر جدایی آلمادوار و فرهادی تایید شد

بخش فرهنگی – آگوستین آلمادوار برادر پدرو آلمادوار در جشنواره سویل، دربارۀ جدایی از اصغر فرهادی در روند تولید «همه می‌دانند» سخن گفت.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از کانداسر، در جشنواره سویل اسپانیا که اکنون در حال برگزاری است، آگوستین آلمادوار برادر پدرو آلمادوار کارگردان مشهور، جدایی از اصغر فرهادی برای تولید فیلم جدیدش را تایید کرد.

وی در پاسخ به سوالی مبنی بر این که چطور شد آلمادوارها از تهیه‌کنندگی فیلم جدید فرهادی دست کشیدند، گفت: خیلی متأسفیم که با فرهادی کارمان پیش نرفت اما به عنوان تهیه‌کننده او، هم‌دیگر را درک نمی‌کردیم و برای همین پیش از این که به یک مشکل جدی بدل شود و پیش از این که کار شروع شود، ترجیح دادیم از این کار دست بکشیم. وی افزود: ما خوشحالیم که این فیلم در حال فیلمبرداری در اسپانیا است و ما حتما به تماشای آن خواهیم رفت.

این تهیه‌کننده در این مصاحبه درباره انتخاب فیلم «اما» ساخته لوکسیا مارتل به عنوان فیلم نماینده آرژانتین در اسکار نیز سخن گفت و گفت به نظرم باید سیستم انتخاب فیلم برای اسکار در اسپانیا تغییر کند. وی درباره پدیده وابستگن نیز اظهار تأسف کرد و گفت نگران است که بگوید در اسپانیا نیز می‌تواند چنین مشکلی وجود داشته باشد.

در فیلم جدید فرهادی پنه لویه کروز و همسرش خاویر باردِم بازی می‌کنند. در حالی که قرار بود فیلمبرداری این فیلم در ماه سپتامبر در اسپانیا شروع شود، اواخر شهریور پیش تولید آن شروع شد. قرار بود تولید فیلم را پدرو و آگوستین آلمادوار در شرکت‌شان ال دستو تولید کنند و فیلم توسط «ممنتو» فروخته شود. با انتشار این خبر روابط عمومی فیلم «همه می‌دانند» در باره خبر همکاری نکردن آلمادوار در تهیه این فیلم این توضیح را ارائه کرد: «تصمیم به عدم همکاری با کمپانی برادران المادوار در تهیه فیلم «همه می‌دانند» پیش از شروع پیش تولید فیلم، و در ماهِ چمی (اردیبهشت ماه) توسط تهیه‌کننده فرانسوی گرفته شد. علت این تصمیم عدم تهاقم این دو کمپانی در برآورد بودجه تهیه فیلم بوده است. به همین دلیل عدم توافق برای آغاز پروژه قبل از پیش تولید اتخاذ و پروژه با یک کمپانی اسپانیایی دیگر به عنوان تهیه‌کننده اسپانیایی وارد مرحله پیش تولید شده است.

فیلمبرداری «همه می‌دانند» ۴ هفته دیگر به پایان می‌رسد.

●●●●●

فیلم کوین اسپیسی از جشنواره موسسه فیلم آمریکا خارج شد

بخش فرهنگی – «تمام پول‌های دنیا» قرار است از ۲۲ دسامبر روی پرده سینماها برود.

به گزارش هنرآنلاین: در بحبوحه طرح اتهامات مختلف درباره رفتار ناشایست جنسی کوین اسپیسی، شرکت تری‌استار فیلم پول‌های دنیا (THE MONEY IN THE WORLD)

موسسه فیلم آمریکا (AFI) بیرون کشید. با این حال فیلم همچنان برابر با برنامه قبلی از ۲۲ دسامبر (اول دی) در آمریکای شمالی اکران خواهد شد. به گزارش هالیوود ریپورتر، نمایش فیلم در جشنواره موسسه فیلم آمریکا بدون تردید بازگران را با پرسش‌هایی درباره اسپیسی روبرو می‌کرد. مارک والبرگ و میشل ویلیامز در تمام پول‌های دنیا مقابل اسپیسی نقش آفرینی کرده‌اند. تری‌استار روز دوشنبه در بیانیه‌ای گفت: تمام پول‌های دنیا یک فیلم بسیار خوب است و ارزش آن بیش از افتخار نمایش در جشنواره AFI است، اما با توجه به اتهاماتی که این روزها به یکی از بازیگران فیلم وارد شده است و به احترام کسانی که تحت تأثیر قرار گرفته‌اند، جشن گرفتن در یک مراسم در این شرایط دشوار، کار نامناسبی خواهد بود. از این رو، فیلم از جشنواره خارج می‌شود.

در ادامه این بیانیه آمده است: هرچند، یک فیلم حاصل کار یک نفر نیست، بیش از ۸۰۰ بازیگر، نویسنده، هنرمند، عوامل فنی و گروه سازنده، به طور خستگی‌ناپذیر و اخلاقاً روی این پروژه کار کرده‌اند؛ تعدادی برای اسکارها شامل یکی از کارگردانان استاد سینما. نتیجه تمام آن‌ها به خاطر رفتار غلط یکی از بازیگران نقش‌های مکمل، یک بی‌عدالتی ناشایست خواهد بود. از این رو، فیلم همان‌طور که برنامه‌ریزی شده بود، از ۲۲ دسامبر اکران می‌شود.

موسسه فیلم آمریکا در بیانیه‌ای جداگانه از تصمیم شرکت سونی حمایت کرد. تری‌استار حق پخش تمام پول‌های دنیا در آمریکا را به عهده دارد و مسئولیت توزیع بین‌المللی این فیلم با شرکت اس‌تی‌وی‌ایس است.

تزیلر جنایی تمام پول‌های دنیا که از آن به عنوان یکی از مدعیان فصل جوایز سینمایی یاد می‌شود، درباره درددین جان پل گتی سوم، ۱۶ ساله، بزرگ‌ترین پسر جان پل گتی جونیر، کلکسیونر کتاب و نوه جان پل گتی، غول نفت و میلیاردر بدنام است. اسپیسی نقش جان پل گتی را بازی کرده است.

روز جمعه نیز، شرکت‌های نتفلیکس و میدیا رایتز کپییتال تمام ارتباطات خود را با اسپیسی ستاره و تهیه‌کننده سریال خانه پوشالی قطع کردند. نتفلیکس همچنین پروژه گور را که اسپیسی در آن نقش دارد؛ تعدادی پول‌ویسال نویسنده را بازی کرده است، کنار گذاشت. فیلمبرداری این فیلم در روزهای اخیر در ایتالیا به پایان رسید.

{فرهنگ و هنر}

گفت و گو با فریندخت زاهدی، استاد دانشگاه و نویسنده کتاب «تئاتر خیابانی»

تئاتر خیابانی را هنوز در ایران نمی‌شناسیم

هدا گالبر را در عمارت مسعودیه روی صحنه برد. یونی داهر در آن نمایش دقیقاً بر اساس توضیحات ایبسن پیش رفت و بخشی از نمایش را در حیاط و بخشی از آن را در داخل خود خانه اجرا کرد. امروزه تئاتر خیابانی شکل‌های مختلفی به خودش گرفته و آن را می‌شود با روش‌های مختلفی کار کرد. گاهی ممکن است یک اثری همچون هدا گالبر درون‌مایه سیاسی-اجتماعی نداشته باشد اما در اجرای این اثر کلاسیک از تکنیک‌های تئاتر خیابانی اجرا شود. بنابراین تئاتر خیابانی هم می‌تواند تکنیک‌های خودش را به تئاتر‌های کلاسیک قرض بدهد.

♦ **فکر می‌کنید بعد از گذشت حدود ۴۰ سال از شکل‌گیری تئاتر خیابانی در ایران، چرا هنوز یک عده در این زمینه دچار سردرگمی هستند؟**

به خاطر این‌که کتاب نمی‌خوانند. من امسال در جشنواره تئاتر خیابانی مریوان هم دیدم که یک عده غریزی کار می‌کنند و فکر می‌کنند هر نمایشی که در خیابان اجرا شود، تئاتر خیابانی است. امسال چند نمایش آیینی به جشنواره تئاتر خیابانی آورده بودند که ما به عنوان هیئت داوران به نمایش‌هایی بیشترین امتیاز را می‌دادیم که دقیقاً با مسائل اجتماعی سر و کار داشت. نمایش تولیدی لیلی و مجنون به کارگردانی پژمان شاهرودی یکی از نمایش‌های خوب جشنواره مریوان بود که در آن از نمایش از داستان‌های کلاسیک ایرانی استفاده شده بود ولی اساس و بنیاد تئاتر بر روی مسائل اجتماعی بود. یک تئاتر آیینی هم با نام گیلدخت به مسائل اجتماعی پرداخته بود. این‌ها نمایش‌های خوبی بودند. ما باید توجه کنیم که در تئاتر خیابانی باید زیر ساخت اجتماعی مد نظر قرار داده شود چون نمایشی به خیابان‌ها می‌رود که بخواهد مسائل اجتماعی و سیاسی مردم و جامعه را مطرح کند، وگرنه بقیه مسائل را می‌شود در سالن‌های اجرا مطرح کرد.

♦ **شما یک کتاب تحت عنوان تئاتر خیابانی نوشته‌اید. این کتاب را بر اساس چه اهدافی تألیف کردید؟**

هدف من از تألیف کردن این کتاب آشنا کردن مردم با تئاتر خیابانی بود و می‌خواستم بگویم از نظر تاریخی در صد سال گذشته چه نوع اجراهای خیابانی تجربه شده است. همچنین می‌خواستم با نوشتن این کتاب، جوانانی را که دوست دارند در این حوزه فعالیت کنند، راهنمایی کنم. برای من مثل روز روشن است که کارگردان‌هایی که در خیابان به‌صورت غریزی کار می‌کنند، کتاب‌نمی‌خوانند چون اگر یک‌بار کتاب می‌خوانند و در این زمینه تحقیق می‌کردند، متوجه می‌شدند که تئاتر خیابانی چیست و در کشورهای دیگر چگونه و به چه شکلی‌هایی برگزار می‌شود. آن‌موقع دیگر لزومی نداشت یک رقص گیلکی را بیابورند و در خیابان‌ها به عنوان تئاتر خیابانی اجرا کنند. هنرمند موظف به این است که خودش سوادآموز باشد و دانسته‌های هنری را از کتاب‌ها، فضای مجازی و افراد با تجربه بیاموزد و یا از طریق تماشا کردن، کنجکاوی و تحقیق کردن به آن آموزه‌ها دست پیدا کند. اگر کار تئاتر خیابانی، باری به هر جهت باشد، قطعاً کار ماندگاری نخواهد شد و نمی‌توان آن را ارزش‌گذاری کرد.

♦ **کتاب تئاتر خیابانی را در شرایطی نوشتید که حدود ۲۰ سال (۱۳۸۷) از اجراهای خیابانی زمان انقلاب گذشته بود و کشورمان به خاطر مسائل سیاسی و معضل جنگ از فضای تئاتر خیابانی فاصله گرفته بود. در این شرایط به چه منابعی دسترسی داشتید تا توانستید یک کتاب‌برای تئاتر خیابانی بنویسید؟**

کتاب‌های انگلیسی مربوط به تئاتر دهه ۶۰ آمریکا را در اختیار داشتم. آن کتاب‌ها تا آن زمان ترجمه نشده بود. کتاب تئاتر تجربی جیمیز روز اونز، یکی از منابعی بود که برای نوشتن کتاب خودم به آن رجوع کردم. ۳-۴ کتاب دیگر هم داشتم و از وجود این کتاب‌ها و هم‌بستور تجربیات خودم در زمینه تئاتر خیابانی استفاده کردم و کتاب تئاتر خیابانی را نوشتم.

♦ **مخاطبانی که برای کتاب‌تان در نظر گرفته‌اید چه کسانی هستند؟**

مخاطبان من علاقه‌مندان جوان هنر نمایش هستند که به دنبال راه‌های تازه برای ارتباط با جامعه می‌گردند.

♦ **با توجه به آن که رشته‌ای در دانشگاه‌ها تحت عنوان تئاتر خیابانی وجود ندارد، کتاب‌تان در بین دانشجویها کاربردی شده است؟**

این کتاب در شهرستان‌ها به شدت کاربرد پیدا کرده است. در طی این ۲۰ سال افراد مختلفی با من تماس گرفتند و پرسیدند که کتاب شما را از کجا می‌توانیم پیدا کنیم؟ این اتفاق به من انگیزه زیادی داده است. زمانی که با آقای رضا کریمی‌زاده (مدیر نشر نودا) صحبت کردم، ایشان گفتند که من از کتاب شما خیلی چیزها یاد گرفتم و اگر اجازه بدهید می‌خواهم آن را دوباره چاپ کنم. من هم تصمیم گرفتم که تغییراتی در کتاب ایجاد کنم و آن را دوباره به چاپ برسانم.

♦ **علت ایجاد تغییرات در کتاب تئاتر خیابانی چیست و چه بخش‌هایی از این کتاب با تغییر مواجه شده است؟**

من حدود ۴۰ درصد از چاپ نخست کتاب را تغییر دادم. اول روی فهرست مطالب آن دست بردم و تغییراتی را در آن بخش ایجاد کردم. مطالب جدیدی به کتاب اضافه شد و یک بخش‌هایی که لزوم نداشت را هم حذف کردم. در سال ۷۸ که نسخه اولیه این کتاب را نوشتم و تحویل ویراستار دادم، ایران را برای یک پروژه تحقیقاتی ترک کرد و وقتی این کتاب به دستم رسید متوجه شدم که یک سری اشتباهات املائی و انشایی دارد که در چاپ جدید آن اشتباهات را هم اصلاح کردم. در کل بیشتر یک مقدار چاپ جدید کتاب تئاتر خیابانی به نسبت چاپ قدیمی آن جمع و جورتر شد.

♦ **یک تئاتر خیابانی چقدر می‌تواند به سمت متن‌محوری برود و نمایشنامه مشخصی داشته باشد؟**

تئاتر خیابانی نمی‌تواند قصه‌محور باشد و داشتن یک نمایشنامه مشخص در آن در مقدار مشکل است چون مخاطب در حال عبور است و ممکن است بخش‌هایی از نمایش را ببیند. در این تئاتر باید آنقدر قاطع با مخاطبان ارتباط برقرار شود که اگر مخاطب فقط فرصت دیدن یک موقعیت از آن را داشت، بتواند در همان یک موقعیت ایده را دریافت کرده و به آن فکر کند.

♦ **در تئاتر خیابانی بداهه‌گویی هم وجود دارد؟**

بله. بنابر موقعیتی که بین تماشاگر و نمایشگر به وجود می‌آید، بداهه می‌تواند تأثیر و نقش زیادی داشته باشد.

♦ **تجربیات‌تان در زمینه تئاتر خیابانی چه دستاوردی برای‌تان داشته است؟**

این تجربیات دیدگاه مرا نسبت به تئاتر عوض کرده است. به نظرم تئاتر خیابانی به خودی خود باعث می‌شود تئاتر پرفورمنس امروزی شکل بگیرد. تئاتری که ما در دوران پست دراماتیک با آن مواجهیم، چیزی است که درجه اول از مکان برای ایجاد فضاسازی استفاده می‌شود. در حالی که ما بعد اجتماعی تئاتر خیابانی است که باعث می‌شود یک گروهی به یک بیمارستان، مدرسه یا گالری برود و یک پرفورمنسی را در آن‌جا اجرا کند. امروزه پرفورمنس‌هایی دارد در گالری‌ها، بیمارستان‌ها، مدارس، آپارتمان‌ها و… اجرا می‌شود که لزوماً اهداف سیاسی-اجتماعی ندارند ولی از نظر تکنیکی از شیوه‌های تئاتر خیابانی استفاده می‌کنند. در آن پرفورمنس‌ها از طریق مکان ایجاد فضاسازی می‌شود، در حالی که ما کمتر متوجه هستیم که در دوره پست دراماتیک، مکان چقدر می‌تواند به ایجاد فضا برای درک شیوه‌ای مخاطب کمک کند. اگر اثر مرغ دریایی آنتون چخوف در فضای باغ طراحی نمی‌شد، فضای آن بسیار متفاوت در می‌آمد اما مکانی که چخوف برای اثرش ایجاد کرده، شاعرانگی و فضای ایده‌آل ایده را به مخاطب منتقل می‌کند. ایبسن هم همین‌کار را انجام می‌دهد و فضای درامش را می‌برد بالای یک کوه. این‌ها سعی کرده‌اند فضای نمایشنامه‌های‌شان را طوری تعبیه کنند که این نمایشنامه‌ها در فضایی فراتر از صحنه قالب عکسی اجرا شوند.

♦ **این کتاب مؤثر بوده است؟**

نشر نودا یک نشر جوانی است که فعالیتش را با مدیریت آقای رضا کریمی‌زاده با هدف چاپ کتاب‌های حوزه‌های تئاتر، سینما و ادبیات شروع کرده و دارد بسیار پر شتاب و با سواوس فعالیت می‌کند. بسیار خوشحالم که این نشر کتاب مرا خیلی تمیز و شکل دارورده و باعث خوشحالی است که در همین ابتدا ۲۰۰ جلد از این کتاب در جشنواره تئاتر خیابانی مریوان به هنرمندان شرکت‌کننده هدیه داده شد. خوزه هنری هم ۲۰۰ جلد دیگر از این کتاب را گرفته و در بین شعبات خودش در شهرستان‌ها توزیع کرده است که این هم جای خوشحالی دارد. امیدوارم این حرکت همچنان ادامه پیدا کند و این کتاب به دست علاقه‌مندان سراسر کشور و به ویژه علاقه‌مندان شهرستان‌ها و روستاهای دور برسد ۵-۶ سال پیش در شهر زنجان یک ورکشاپ ۳ روزه برگزار کردم و با هنرجویی مواجه شدم که پول کتابه اینویوس نداشت و به صبح با دوچرخه حرکت می‌کرد تا به کلاس ۸ صبح من برسد. او می‌گفت تئاتر خیابانی را نمی‌شناختم اما با کتاب شما با آن آشنا شدم و حالا فقط آمده‌ام تا در ورکشاپ‌های شما شرکت کنم و باز هم از شما بیاموزم. وقتی همچین آدم‌های مشتاقی وجود دارد، می‌توان به کاربردی کردن کتاب تئاتر خیابانی فکر کرد تا این کتاب صرفاً در کتابخانه‌ها طبقه‌بندی نشود. جامعه جوان اشتیاق خواندن و یاد گرفتن در مورد تئاتر خیابانی را دارد و این وظیفه ما است که امکانات لازم را برای فرستادن این کتاب به اقصی نقاط کشور فراهم کنیم.

چهارشنبه ۱۷ آبان ۱۳۹۶

خبر

نگاهی به سه رمان ایرانی در نشر چشمه

بخش فرهنگی – آثاری از زهرا شاهی، احمد ابوالفتحی و هوده وکیلی

بخش فرهنگی– سه رمان ایرانی با نام‌های پیچ، سال سی و پنجره‌ای مشرف به میدان از آثار داستانی منتشر شده در نشر چشمه هستند.

به گزارش هنرآنلاین: سه رمان ایرانی با نام‌های پیچ، سال سی و پنجره‌ای مشرف به میدان به ترتیب از زهرا شاهی، احمد ابوالفتحی و هوده وکیلی در نشر چشمه منتشر شده است.

رمان پیچ در ۱۶۳ صفحه با قیمت ۱۴۵۰۰ تومان منتشر شده است. داستان این کتاب داستانی زنانه است بی آنکه هدف و موضوع محوری آن زن باشد.

معمولاً در داستان‌های زنانه ایرانی مضامین زنانه حرف اول را می‌زنند. پیرو سوژه‌ی اصلی است که شخصیت‌ها، رویدادها و جهان منصور مولف در داستانش، زنانه خواهد شد. در پیچ بسیاری از موقعیت‌ها، طرز و رنگی مردانه دارند، اما روایت زنانه‌ی داستان موجب شده است تمامی شرایط و موقعیت‌های داستانی پیچ با روحی زنانه عجین شود. به عبارت دیگر، بی آنکه در پیچ تلاشی برای نوشتار زنانه صورت گرفته باشد، ویژگی‌های متنی زنانه برجسته شده است.

پیچ شدیدا رویکردی اجتماعی دارد. در رمان موجز زهرا شاهی تصاویر زنده و پویایی از جامعه امروزمان تصویر شده است. رویکرد شاهی به این وجه از داستانش، رویکردی رئالیستی است، به نحوی که مخاطب می‌تواند همچنان که روایت شاهی را می‌خواند، آنچه نوشته شده است را تصویر کند.

همچنین دومین کتاب احمد ابوالفتحی، نویسنده‌ی ۳۳ ساله با عنوان سال سی در نشر چشمه منتشر شده است. از او پیش از این همچون داستان پل‌ها خردقه‌قصه‌هایی از چند نسل تا تصویری واقعی از زمانه‌ی معاصرمان را به نمایش بگذارذ. عنوان کتاب این کتاب اینگونه آغاز می‌شود: چه زوری! پاهای صاف

و ستون، کمر خم، سر و سرشانه بالا، خیمه زده روی حریف سه خرواری. دست‌ها را از پشت چفت کرده به لبه‌هایش، چپ و راستش می‌کند. بیابودش وسط میدان. بازوها فشار می‌آورند پیراهن را پاره کنند. نعره می‌زند. شلوارش از زور عرق خیس خیس است…

سال سی رمانی است مفصل، مملو از قصه‌ها و خردقه‌قصه‌هایی از چند نسل تا تصویری واقعی از زمانه‌ی معاصرمان را به نمایش بگذارذ. عنوان کتاب در وهله‌ای نخست خواننده را به یاد فردوسی و اثر جاودانش شاهنامه می‌اندازد. این یادآوری البته در سراسر رمان برای ما تکرار می‌شود.

سال سی در ۲۹۶ صفحه و با قیمت ۲۵ هزار تومان منتشر شده است.

و در آخر رمانی از هوده وکیلی نیز با عنوان پنجره‌ای مشرف به میدان در نشر چشمه منتشر شده است. پیش از این از هود وکیلی مجموعه شعری با عنوان روزنامه‌ای با دو پای آویزان منتشر شده بود. در بسیاری از بخش‌های رمان هوده وکیلی، ذهنیت شاعرانه نویسنده آشکار می‌شود. هوده وکیلی حواسش به این نکته بوده است که باید ادوات زبان شاعرانه را در داستانش کنار بگذارد، به این دلیل که او قرار است

داستانی رئال با سویه‌های اجتماعی برای مخاطب روایت کند. با این توضیح زبان داستان هوده وکیلی فاصله بسیاری با زبان پر رمز و راز و پر ابیاق شعر دارد. از طرف دیگر بازآفرینی تصاویر واقعی که بعضا بارها در زندگی روزمره‌مان رویت می‌شود در رمان وکیلی با ظرافتی شاعرانه به نمایش درآمده است. او توانسته است تصاویر معمولی و گاه پیش افتاده را به صورت تأثیر گذاری برای‌مان روایت کند.

آغاز این رمان چنین است: جسدش در میدان هفتم، با دست‌های باز و سری که روی شانه کچ شده، تصویری است که هیچ وقت نمی‌توانم فراموش کنم. تصمیمات من بعد از آن ماجراها ربطی به مرگ نفیسه نداشت؛ نمی‌دانم. نفیسه رفت میدان هفتم بمیرد، من هم رفتم ساختمان مروارید زندگی کنم. بعد از آن همه سال باید سر و کله‌اش پیدا می‌شد و پیش چشم من می‌مرد. آن هم درست وقتی که می‌خواستم تنها باشم و یک گوشه‌ی این شهر برای خودم زندگی کنم. پنجره‌ای مشرف به میدان در ۱۸۶ صفحه منتشر شده است و ۱۵ هزار تومان قیمت دارد.